

Indenrigsministeren (Bramsen): Jeg har taget Ordet for at udtale til den ærede Ordfører for Lovforslaget (Busk), at jeg i det hele kan henholde mig til de Udtalelser, jeg fremførte ved Sagens første Behandling, og med disse Bemærkninger er jeg sikker paa, at den ærede Ordfører vil være tilfreds.

Da ikke flere ønskede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets eneste Paragraf samt Forslagets Overgang til 3dje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om tvungen Afgivelse af Vejmateriale til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje og Gangstier samt Jærnbaner.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 936 fg., Udvalgets Betænkning i Tillæg B., Sp. 759 fg.)

Uden for Betænkningen var der stillet følgende Ændringsforslag af *Seavenius*:

§ 8 affattes saaledes:

„Den gældende Rets Regler angaaende Retten til at tage Vejmateriale fra Strandbredden ændres ikke ved denne Lov; men for øvrigt ophæves alle ældre Bestemmelser vedrørende det offentliges Beføjelse til at kræve afgivet Vejmateriale til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje, Gangstier samt Jærnbaner, for saa vidt de ere stridende mod Indholdet af nærværende Lov.“

Lovforslagets Paragraffer samt de stillede Ændringsforslag sattes under Forhandling under et.

Ordføreren (P. Madsen): Da det foreliggende Lovforslag er saa udførlig behandlet her i Salen tidligere, skal jeg ikke komme ind paa nogen Omtale hverken af

Lovforslaget i det hele taget ej heller noget væsentligt angaaende de enkelte Paragraffer. Med Hensyn til de stillede Ændringsforslag ere de allesammen med Undtagelse af Punkt 5 til § 4 rent sproglige, og jeg behøver derfor ikke at spille Ord paa at omtale dem.

Med Hensyn til Ændringsforslaget til § 4 vil jeg minde om de Forhandlinger, der have fundet Sted ved Lovforslagets første Behandling i Aar og ved det tilsvarende Lovforslags anden Behandling i forrige Samling. Det blev den Gang udtalt, at det var ret almindeligt, at der ved vore Kyster opskylles Masser af Vejmateriale den ene Dag, som Havet igen fører bort med sig den anden Dag, og flere ærede Medlemmer vare ængstelige for, at Loven skulde blive fortolket saaledes, at Kommunerne vilde komme til at betale ogsaa dette Vejmateriale endog i dyre Dømme, som det blev udtalt. Udvalget har derfor fundet Anledning til at henlede Opmærksomheden paa en Højesteretsdom af 11te Januar 1884. Denne Højesteretsdom statuerer, at „den Del af Strandbredden, der ikke blot i Tilfælde af usædvanligt Højvande, men ogsaa ellers i Almindelighed eller dog jævnlig overskylles af Vandet“, ikke findes at kunne henregnes til Lodsøjernes Jorder. Denne Bestemmelse har selvfølgelig Betydning ikke alene for Kommunerne, men ogsaa for de private. Udvalget har derfor enedes om — endskønt der har været noget delte Meninger om Nødvendigheden deraf — af Hensyn til disse Udtalelser, som saa stærkt ere komne til Orde, at stille dette Ændringsforslag Nr. 5 til § 4. Det gaar ud paa, at der tilføjes et nyt Stykke saalydende:

„Herved ændres intet i Retten til uden Vederlag for Materialet at tage Grus og Sten paa Strandbredden uden for den sædvanlige Højvandslinie.“

Jeg skal ikke — i alt Fald ikke paa nærværende Tidspunkt — knytte yderligere Bemærkninger til denne Ændring, men skal nøjes med at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse med de Ændringer, som af Udvalget foreslaas.

Seavenius: Jeg skal tillade mig at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af